

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: WE Brand Sàrl (Luksemburga, Luksemburga)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "W E" – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 763 795

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju otrās padomes 2014. gada 4. augusta lēmums lietā R 2305/2013–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atbalstīt prasītājas iesniegto Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;
- piespriest ITSB un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. oktobrī – Beļģija/Komisija

(Lieta T-721/14)

(2014/C 431/66)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – L. Van den Broeck un M. Jacobs, pārstāvji, kuriem palīdz P. Vlaemminck un B. Van Vooren, advocaten)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 14. jūlija Ieteikumus Nr. 2014/478/ES par principiem, ko piemēro, lai aizsargātu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu patērētājus un spēlētājus un novērstu nepilngadīgo iesaistīšanos tiešsaistes azartspēlēs;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LES 5. panta piešķirto pilnvaru principa pārkāpums, nenorādot uz būtisku juridisku pamatu Līgumos, kas pilnvaro Komisiju izdot apstrīdēto aktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots piešķirto pilnvaru principa pārkāpums, ņemot vērā to, ka Līgumos Komisijai nav piešķirtas pilnvaras noteikt saskaņošanas mehānismu azartspēļu jomā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LES 4. panta 3. punkta lojālās sadarbības principa pārkāpums un LES 13. panta 2. punkta institucionālā līdzsvara principa pārkāpums, jo Komisija nav ņēmusi vērā Padomes 2010. gada 10. decembra "Secinājumus par azartspēļu un derību regulējumu Eiropas Savienības dalībvalstīs" (Dokuments 16884/10).
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LES 4. panta 3. punkta lojalitātes pret dalībvalstīm principa pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots LES 13. panta 2. punkta, LESD 288. un 289. panta pārkāpums, ņemot vērā to, ka apstrīdētais akts faktiski ir slēpta direktīva. Prasītāja arī norāda uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta pārkāpumu, jo Komisija nav atbilstoši likumam ieviesusi Pamattiesību hartas 11. pantā paredzētās vārda un informācijas brīvības ierobežojumu.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. oktobrī – Aalberts Industries/Komisija un Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-725/14)

(2014/C 431/67)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nīderlande) (pārstāvji – R. Wesseling un M. Tuurenhout, advokatē)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Tiesa

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Savienībai, ko pārstāv Tiesa vai Eiropas Komisija, atlīdzināt zaudējumus, kas Aalberts radīti tās tiesību pārkāpuma rezultātā un kuri izteikti kā materiālie zaudējumi EUR 1 041 863 apmērā un morālais kaitējums EUR 5 040 000 apmērā vai Vispārējās tiesas *ex aequo et bono* noteiktā apmērā, abām summām pieskaitot kompensācijas procentus par laika posmu no 2010. gada 13. janvāra līdz spriedumam par šo prasību atbilstoši ECB minētajā laika posmā galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktajai likmei, pieskaitot divus procentpunktus vai summu, kādu Vispārējā tiesa uzskata par pamatotu;
- piespriest Eiropas Savienībai, ko pārstāv Tiesa vai Eiropas Komisija, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tās tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā tiesvedībā lietā T-385/06, Aalberts Industries N.V. u.c./Komisija, kuru prasītāja uzsāka par Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu par (Lieta COMP/F-1/38.121 – Savienotājelementi).

Prasītāja apgalvo, ka tiesvedība ilga 4 gadus un 3 mēnešus, kaut arī tās prasības izskatīšana Vispārējā tiesā, ņemot vērā visus lietas apstākļus, nedrīkstēja pārsniegt 3 gadus. Prasītāja uzskata, ka Vispārējās tiesas rīcība ir pretrunā Hartas 47. panta otrajai daļai, kurā Savienības tiesām ir paredzēts pienākums tajās iesniegtās lietas izskatīt laikus, un ECPAK 6. panta 1. punktam, kurā indivīdiem paredzētas tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā.

Prasītājai ir radušies reāli un droši noteikti zaudējumi, jo tās prasības izskatīšana Vispārējā tiesā nav iekļāvusies 3 gadu termiņā. Šos zaudējumus veido izmaksas, kas tai radās saistībā ar bankas garantijas finansēšanu pēc tam, kad tiesvedība ilga jau vairāk kā 3 gadus.